

ജലരൂപാന്തരം

(കവിത)

-ശ്രീമതി ജോർജ്ജ്

അടർന്നുവീഴുന്ന മഞ്ഞിൻകണങ്ങളും
മഞ്ഞിനാൽ മുടിയ ഭൂതലവും
കണ്ടൂറങ്ങി, യുണർന്നോരിപ്പുലർകാലം
മിഴികൾക്കുനല്ലോരുത്സവമായ്.

പ്രകൃതിതൻ വികൃതി പോൽ ഭൂവിൽ
നിറഞ്ഞതാമന്തുതക്കാഴ്ചയിൽ
വിസ്മയംപേറി ഞാൻ.

ആരാലുംവർണ്ണിപ്പാൻ സാധ്യമല്ലാത്തയീ
കാഴ്ചവർണ്ണിപ്പതെന്നിക്കുമസാധ്യമാം.
പിന്നിട്ടരാവിലും, പകലിലും കണ്ടാരാ
ദൃശ്യമല്ലിന്നെൻറെ മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞതും.

ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞതാം മാമരചില്ലുകൾ
ഇലകൾ പൊതിയുന്ന സസ്യജാലങ്ങളും
ഹിമക്കതിരുകളാലങ്ങലംകൃതമായവ
പളുങ്കുകൾ പോലങ്ങമിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു.

സൂര്യകിരണങ്ങൾ പതിക്കുന്നനേരത്ത്
മഴവില്ലിന്നേഴുന്നിറങ്ങളും ചിലനേര
മൊരുവേളചില്ലയിൽ മിന്നിത്തെളികയായ് .
കണ്ടിട്ടും,കണ്ടിട്ടും മതിവരാതുള്ളോരീ
ആഘോഷങ്ങൾക്കായെൻ മിഴികൾതുറന്നിട്ടു.

ഒറ്റയായ്,കൂട്ടമായ്, നിരയായ്നിലകൊള്ളും
ഹിമക്കതിരുകളാൽ ചാരതയേറും മരങ്ങൾ
തന്നുത്സവംകാണുന്ന വേളയിലെന്മനം
വണ്ഡർലാൻഡ് എന്നുമനസ്സിൽ കുറിക്കായ്.

യക്ഷിക്കഥയിലെ ചില്ലുകൊട്ടാരമീ
ക്കാഴ്ചയിൽതിരുകിന്റാൻ, പലനേരമീദിനം.

ഹിമപാളികകൾ തന്നധികഭാരങ്ങളാൽ
ശിഖരങ്ങൾ പലതും നിലംപതിച്ചീടുന്നു.
ഒരുവശംകഷ്ടമാം കാഴ്ചയാണെങ്കിലും
മറുവശമൊരത്ഭുത ദൃശ്യവുമാണെന്നയാം.

പളുങ്കുപോലുള്ളോരീദൃശ്യമേകീടുന്ന
മനസ്സിൽ നിറയുമീകിലുകിലാവങ്ങളെ
ചിത്രങ്ങളായെൻ മനസ്സിൽകുറിക്കായ്.